

Pycha jest korzeniem wszelkich grzechów. Trudno mówić o rozwoju życia duchowego bez poznania własnej pychy. Chociaż Pismo św. mówi, że na chorobę pyszałka nie ma lekarstwa to jednak warto zbadać, czym jest pycha, i w jaki sposób się zakorzeniła w moim życiu, by ją powoli skutecznie eliminować.

1. **Człowiek pyszny zapomina, że Bóg jest dawcą wszystkich darów i zaczyna sobie samemu je przypisywać** , zaprzecza że Bóg jest początkiem i celem życia.

2. Pycha to nieuporządkowana miłość samego siebie i stworzeń, jest to rodzaj bałwochwalstwa, gdyż człowiek uważa siebie za boga, jako źródło i cel wszystkiego.

3. **Główne postacie pychy** (odrzućcie Boga, ateizm, życie bez Boga z odrzuceniem Jego praw, przypisywanie sobie dobra i łaski pochodzące od Boga, nie widzenie swoich wad i grzechów, osądzanie innych, potępienie, duch krytycyzmu u rządzenia, pragnienie bycia chwalonym podziwianym, szukanie tylko własnego dobra kosztem innych, zniechęcenie sobą)

4. **Wady pochodzące z pychy** (zarozumiałość, niezdrowa ambicja, próżność – złe pragnienie czci u innych, chęć popisu, żądza popisania się przed innymi, obłuda),

5. **Złość pychy**: chcieć być niezależnym od Boga i nieposłusznym to grzech ciężki, kto uznaje Boga i szanuje Go zwykle popełnia grzechy powszednie,

6. Pycha prowadzi do strasznych skutków: wojny, przemoc, gwałty

7. Pycha jest głównym wrogiem doskonałości: pozbawia nas licznych łask i zasług

8. Pycha jest źródłem licznych grzechów osobistych (niszczy więź z Bogiem, niszczy relacje w rodzinie, między przyjaciółmi)

9. Pycha jest przyczyną nieszczęścia dla tego, kto jej ulega (niszczy od wewnątrz)

10. Pycha to wysokie mniemanie o sobie, wyniosłość, zarozumiałość, zadufanie w sobie, arogancja, fałszywa duma.

11. Pycha bierze się z oceniania, wartościowania i porównywania. Jest egoizmem, skoncentrowaniem na sobie, fałszywą oceną własnej oceny. Siebie stawiamy wyżej, a bliźnich niżej.

12. Pycha nie pozwala pogodzić się z porażkami, z zajmowaniem ostatnich miejsc.

13. Pycha dziś to kultura rywalizacji, przebojowość, dążenia do sukcesu, siła przebicia kosztem dobra swojego i innych.

14. **Człowiek pyszny nie umie prosić, wyrażać zależność.** Nie umie dziękować, ponieważ nie widzi powodów do wdzięczności. Nie umie przeproszać, gdyż w jego charakterze nie leży przyznawanie się do błędu.

15. Pycha jest korzeniem wszelkich sporów, kłótni, izolacji od siebie, zrywanych więzi, braku przebaczenia.

16. Pycha alienuje człowieka od Boga i od ludzi. Człowiek pyszny sam staje się dla siebie bogiem, siebie słucha, siebie szuka. Manipuluje otoczeniem, by wyszło na jego.

17. „Początkiem pychy jest odstępstwo od Pana, gdy odstąpił sercem od swego Stworzyciela” (Mdr 10, 10-13)

18. Człowiek pyszny słucha podszeptów zazdrości, wybucha gniewem, poddaje się chciwości.

19. Demon pychy namawia człowieka do niezależności od Boga, że sam jest źródłem swoich czynów i nikogo nie musi słuchać.

20. Św. Grzegorz Wielki podaje cztery warianty pychy:

a) uważanie siebie za źródło talentów i osiągnięć,

b) uważanie, że dary, talenty mi się należą,

c) szczylenie się tym, czego się nie posiada,

d) chętnie się swą wyjątkowością i pogardzanie innymi.

21. Biblijnym symbolem pychy jest wieża: pycha chce górować, alienuje się od Boga, od ludzi. Pycha nie potrzebuje innych, jest samowystarczalna.

ZOBACZ NA SWOJĄ PYCHĘ? W CZYM SIĘ ZAMYKASZ? W CZYM UWAŻASZ SIEBIE ZA NIEZALEŻNEGO? JAK TRAKTUJESZ BOGA? JAK TRAKTUJESZ INNYCH LUDZI? JAK SIĘ IZOLUJESZ OD OTOCZENIA?

22. Pyszny człowiek aspiruje do awansu za wszelką cenę, nadskakuje ważniejszym od siebie, jest pochlebcą, liczy na względy innych. Często kłamie, by siebie ukazywać w lepszym świetle. Kolekcjonuje ludzi, rzeczy by ukazać swoją wartość, w tym widzi swoją niezwykłość.

23. **Dziś panuje kult NARCYZA:** dążenie do samorealizacji, do samozadowolenia, do rozwijania swojej wartości, ale bez zmiany życia. Gloryfikuje się sferę emocjonalną (POCZUCIE WŁASNEJ WARTOŚCI) bez analiz jakości życia.

24. **Dziś ludzi cierpią na BRAK PUBLICZNEGO UZNANIA** – ważne jest by był na topie, by o mnie mówiono, by o mnie pisano, mniej ważne co. Istnieć to znaczy być w obiegu publicznej opinii!

25. **Dziś brakuje DOBREGO WSTYDU!** Jest on odwrotnością pychy i dumy. Wstyd pragnie ukrycia, a pycha chce się pokazywać. Skromność, wstydlivość zostały zatankowane jako niby postawy obniżające poczucie wartości człowieka.

26. Czasem pycha wyrasta z poczucia niższości. Gdy brak mi odkrycia swej prawdy przed Bogiem, swej wartości dziecka Bożego, wtedy swe kompleksy mogę zakopywać szukaniem fałszywej osobowości.

27. **SNOB to ktoś kto wywyższa się nad innych, pogardza innymi.**

28. Ludzie nie chodzą do psychologa, by pozbyć się pychy i nabyć pokory. Szkołą się, jak zwiększyć asertywności pewność siebie. Pokorę się uważa potocznie z oznakę słabości, za kompleks niższości.

29. Św. Teresa Wielka: „**Fundamentem życia duchowego jest pokora**”.

30. Św. Jan Vianney: „**Pokora jest jak łańcuszek różańca, bez którego rozleciałyby się wszystkie paciorki**”.

31. Poznanie siebie musi się zacząć od walki z pychą. Pokora to umiejętność rozpoznania własnej grzeszności. Aby wyrobić pokorę, potrzebna jest głęboka samoanaliza i samokrytycyzm.

32. Pokora to uznanie wszystkiego za dar od Boga i wdzięczność Mu za wszystko.

33. Pokora to prawda: uznanie swej małości, nędzy przed wielkością, majestatem Boga.

34. BÓG PYSZNYM SIĘ SPRZECIWIA, A POKORNYM ŁASKĘ DAJE!

35. Pycha każe ci udawać, że jesteś kimś innym. To przez nią boisz się spowiedzi. Co o tobie ksiądz pomyśli? Syczy ci do ucha. Przecież z ciebie taki porządny człowiek. Nie wypada, żebyś przyznawał się do tych świństw. Nie słuchaj tego. Ściągaj tę głupią maskę z twarzy i powiedz sobie prawdę: „Nie jestem porządnym człowiekiem” Świetnie. Teraz Bóg będzie miał Ci co przebaczyć.

36. **Z powodu pychy:** kłamałem, poniżałem innych, udawałem skromnego, osądzałem innych, odmawiałem przyjęcia pomocy, nie modliłem się.

37. NA PYCHĘ NAJLEPSZA JEST PRAWDA. NIE, NIE O INNYCH - ALE O SOBIE!!!!

38. **Środki zaradcze przeciw pysze:**

a) uznanie Boga z Twórcę wszelkiego dobra,

b) myśleć o sobie: jestem niczym – jestem kruchym, a więc zależnym od Boga,

c) myśleć o sobie: nic nie mogę sam z siebie,

d) myśleć o sobie: nie mam żadnej wartości sam z siebie, jestem grzesznikiem